DZIENNIK URZĘDOWY

Ces. i król. Komendy obwodowej w Puławach.

Nr. 5. **II. Rocznik.** **15. Maj 1916.**

Treść: (80—103). 80. Zmiana na naczelnem stanowisku w c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii. — 81. Zmiana w kierownictwie c. i k. Komendy obwodowej. — 82. Zmiana nazwy Nowo Aleksandryi na Puławy, a Iwangrodu na Dęblin. — 83. Zaprowadzenie czasu letniego w roku 1916. — 84. Regulamin targowy. — 85. Wyjaśnienia dotyczące podatku gruntowego i podymnego. — 86. Zwolnienie od służby w oddziałach robotników cywilnych. — 87. Roboty przy uprawie pól i przy żniwach. — 88. Wykaz publicznych i prywatnych szkół ludowych w obwodzie puławskim. — 89. Taryfa dla przewozu osób, psów i pakunków podróżnych. — 90. Streszczenie taryfy dla przewozu osób, psów i pakunków. — 91. C. i k. kolej wojskowa północna stacya zbiorcza przedmiotów znalezionych. — 92. Połączenie automobilowe Lublin—Zamość. — 93. Wezwanie do podniesienia hodowli drobiu i królików. — 94. Zbieranie śmietanki. — 95. Zbieranie pokrzyw. — 96. Ubezpieczenie od gradu w towarzystwie »Ceres«. — 97. Ubezpieczenie na życie w krajach okupowanych w Tow. Wzajemn. Ubezp. w Krakowie. — 98. Użycie broni przez organa straży pogranicznej. — 99. Nieszczęśliwy wypadek wskutek eksplozyi granatu. — 100. 1000 Koron nagrody. — 101. List gończy. — 102. Wyrok śmierci. — 103. Wyroki sądu wojskowego w Puławach.

80.

Zmiana na naczelnem stanowisku w c. i k. Wojskowej Generalnej Gubernii.

Najjaśniejszy Pan raczył najłaskawiej zamianować Ekscelencyę Zbrojmistrza Karola Kuka wojskowym Generalnym Gubernatorem.

Do Ludności Generalnego Gubernatorstwa Wojskowego!

Na Rozkaz Najwyższy Jego ces. i król. Apostolskiej Mości, mego Najmiłościwszego Pana, obejmuję urząd generał-gubernatora wojskowego na austr.-węg. obszarze okupowanym w Polsce. Na tem stanowisku witam jak najgoręcej ludność powierzonego mi kraju.

Zasady sprawiedliwości i życzliwości, któremi mój znakomity poprzednik przy sprawowaniu rządów tego kraju się kierował, będą mi również służyły za wskaźnik. Od Was natomiast oczekuję, że nienagannem zachowaniem się ułatwicie mi życzliwe i przyjazne postępowanie.

Wierny intencyom mego Dostojnego Monarchy, któremu dobro Wasze leży na sercu,

skieruję me dążenia ku temu, aby według najlepszych sił łagodzić dalej ciężkie rany, zadane krajowi wojną i popierać dalszy pomyślny rozwój tego kraju.

Zwracam się do Was wszystkich o poparcie mnie w tej pracy; odnoście się do mnie z pełnem zaufaniem.

Lublin, dnia 9. maja 1916.

C. i k. Generał-Gubernator wojskowy:
Karol Kuk, zbrojmistrz polny w. r.

81.

Do Mieszkańców obwodu.

Jego c. i. k. Wysokość Naczelny Komendant Armii zwolnił mię z zajmowanego dotąd stanowiska komendanta obwodu puławskiego i powołał na moje miejsce p. Wilhelma Diwoka, c. i k. pułkownika.

Ustępując z tego stanowiska wyrażam szczere podziękowanie P. T. Duchowieństwu, Komitetom oraz Wójtom i innym funkcyonaryuszom gminnym, również tym, którzy działali w interesie dobra ogólnego za wydatne wspieranie mię w działalności mojej, mającej na celu dobro mieszkańców obwodu. Również dziękuję ludności całego obwodu za poprawne zachowanie się.

82.

Zmiana nazwy Nowo-Aleksandryi na Puławy, a Iwangorodu na Dęblin.

Naczelny Wódz Armii zarządził, że miasto Nowo-Aleksandrya nosić ma nadal historyczną swą nazwę Puławy, a Iwangorod historyczną swą nazwę Dęblin.

Historya Puław od schyłku XVIII wieku to karta wspomnień zapisana złotemi głoskami w dziejach kultury i cywilizacyi.

Dęblin to starodawna osada i siedziba zasłużonych rodzin polskich począwszy od XV. wieku aż po rok 1842, w którym to roku przeszedł na własność rządu rosyjskiego.

Oby to zarządzenie Naczelnego Wodza było pomyślną wróżbą dla Puław, że wraz z dawną swą nazwą obudzą się do nowego życia i że współdziałać potrafią w pracy nad rozwojem i rozkwitem tej ziemi, wyzwolonej przez wojska sprzymierzone z pod panowania rosyjskiego.

83.

4. Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 23. kwietnia 1916.

Zaprowadzenie czasu letniego w r. 1916.

Mocą uprawnień Najwyższej Władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

§ 1.

Na czas od 1. maja do 30. września 1916, zaprowadza się specyalną rachubę czasu (czas letni).

Stosownie do tego rozporządzenia dzień 1. maja rozpocznie się 30. kwietnia o 11. godzinie po południu według dotychczasowej rachuby czasu, dzień 30. września zaś zakończy się o godzinie 1. po północy według nowej rachuby.

§ 2.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

84.

Obwieszczenie.

C. i k. Komenda obwodowa ogłasza obowiązujący w miejscowościach targowych tutejszego obwodu następujący

Regulamin targowy.

1.

Ruch targowy ma rozpoczynać się od 1. kwietnia do 30. września o godzinie 7-mej rano, a kończyć się o godzinie 2-giej popołudniu, a od 1. października do 31. marca ma trwać od godz. 8-mej rano do 2-giej popołudniu.

2.

Przypędzane na sprzedaż bydło rogate, konie, świnie, owce, kozy mają być zaopatrzone w odpowiednie świadectwa, że pochodzą z miejscowości wolnej od chorób zakaźnych, a prócz tego muszą być zbadane przez naznaczonych w tym celu oglądaczy bydła. Tylko zwierzęta uznane za zdrowe będą dopuszczone na targ.

3.

Mięso, wędliny podlegają oględzinom lekarskim przed dopuszczeniem na targ i w tym celu muszą być dostawione do urzędu gminnego, celem przybicia pieczęci po dokonanych oględzinach.

4.

Artykuły żywności mają być dostarczone na targ w stanie zdrowym i w dobrym gatunku, w naczyniach czystych (masło i ser mogą być zawinięte w czyste liście chrzanu lub kapusty). Zawijanie artykułów żywności w nieczyste szmaty i papier jest surowo wzbronione. Środki żywności, przedstawiające się jako zdrowiu szkodliwe mają być przez wójta skonfiskowane i zniszczone.

5.

Nadzór nad całym ruchem targowym wykonywać ma policya targowa przeznaczona przez gminę. Policya targowa znajdować się ma na placu jeszcze przed rozpoczęciem targu.

6.

Dozór targowy ma czuwać również nad używaniem właściwych miar i wag oraz nad dotrzymaniem dopuszczalnych cen targowych, które wójt na czas trwania targu ma ogłosić przez organa targowe (w ramach cen wytycznych) i umieścić na targu w miejscu łatwo dostępnem i widocznem dla publiczności.

7.

Do zarządzeń policyi targowej musi każdy odwiedzający targi bezwarunkowo zastosować się.

8.

Każda gmina targowa ma utrzymywać wzory miar i wag, a każdy z odwiedzających targi może za opłatą 2 (dwa) halerzy dać zbadać w urzędzie gminnym ciężar i miarę kupionych towarów.

9.

Pobierać można następujące opłaty targowe:

1. od handlarzy kur, gęsi, kaczek, jaj, masła, sera po	1	K	— h
2. od sprzedających na stole artykuły żywności:			
a) w dnie targowe po	—	»	40 »
b) codziennie — miesięcznie po	1	»	— »
3. od sprzedających na stole mięso, słoninę, ryby i wyroby masarskie po	1	»	— »
4. od handlarzy towarów łokciowych po	2	»	— »
5. od rzemieślników i innych drobnych handlarzy po	—	»	20 »
6. od bydła przypędzonego na sprzedaż, tudzież od świń wraz z oględzinami po	—	»	60 »
7. od cieląt, prosiąt i kóz wraz z oględzinami po	—	»	20 »
8. od oględzin mięsa przywiezionego na targ po	1	»	— »

10.

Opłaty powyższe mają wpływać do kasy osady i służyć na:

1. pokrycie kosztów utrzymania policyi targowej;
2. koszta zakupna ewentualnie utrzymania wzorów, miar i wag;
3. koszta czyszczenia placu targowego po każdym targu, tudzież na utrzymanie placów i ulic w dobrym stanie.

11.

Handlarzom wolno czynić zakupy na placu targowym dopiero od godziny 11-tej przedpołudniem, na znak czego będzie wywieszona chorągiew czerwona.

12.

Kupno i sprzedaż towarów poza placem targowym są surowo wzbronione.

13.

Przekroczenia przepisów niniejszego regulaminu będą karane przez wójta, który za wykonywanie tych przepisów jest osobiście odpowiedzialnym.

14.

Przepisy targowe obowiązują z dniem ogłoszenia.

85.

Wyjaśnienia
dotyczące podatku gruntowego i podymnego.

A.

O terminach płatności i środkach egzekucyjnych.

Wymiary podatku gruntownego i podymnego na lata 1915 i 1916 zostały już ukończone, a odnośne uwiadomienia przez PP. Wójtów i Sołtysów pojedynczym gminom i osadom doręczone.

Wyjątek stanowią obszary dworskie i kolonie, dla których wymiar tych podatków jest w toku, a kontrybuenci uwiadomieni zostaną o wymiarze tegoż osobnymi nakazami płatniczymi.

Podatek gruntowy i podymny przypisany został tutejszem rozporządzeniem z dnia 14. lutego 1916. l. 2281, a w rozporządzeniu tutejszem z tej samej daty i liczby wyznaczono dla wszystkich miejscowości następujące terminy płatności tychże podatków:

1) dla podatku gruntowego i podymnego wraz z dodatkami za rok 1915. wyznaczono natychmiastowy termin zapłaty,

2) dla tychże podatków za rok 1916. wyznaczono po myśli art. 215. ustawy z 15. grudnia 1868. i z 1. czerwca 1872. dwa terminy do zapłacenia tychże, a mianowicie:

a) dla powyższych podatków za I. półrocze 1916. termin od 15. kwietnia do 15. maja 1916.

b) za drugie półrocze od 1. listopada do 30. listopada 1916.

Wszelkie dodatki tak za rok 1915. jak i 1916. należało bezzwłocznie zapłacić.

Ponieważ urzędy gminne dotychczas nie uczyniły zadość temu wezwaniu i nie zajęły się ściąganiem tychże podatków tak za rok 1915. jak i za I. półrocze 1916. przeto c. i k. Komenda obwodowa wzywa ponownie Urzędy gminne, aby do tych czynności bezzwłocznie przystąpiły, zwracając uwagę Panów Wójtów, że tego rodzaju ich postępowanie narazi mieszkańców gmin na skutki przewidziane w artykułach 275. i następnych powyższych ustaw.

Kary przewidziane w tych artykułach są następujące:

Po myśli artykułu 276. pobrane zostaną od wszystkich w terminie nie uiszczonych podatków skarbowych, ściąganych przez kasy, odsetki zwłoki w wysokości jednego procentu na miesiąc, licząc od czasu upływu terminu przeznaczonego dla uiszczenia podatku skarbowego do dnia zupełnego uregulowania zaległości.

Odsetki te winny być po myśli artykułu 277. obliczane niezależnie od dnia, w którym zaległości zostały wpłacone do kasy do 15. dnia miesiąca lub do ostatniego dnia miesiąca, t. j. za pół miesiąca lub cały miesiąc, co zależnem jest od tego, czy zaległości zapłacone zostały w pierwszej czy też w drugiej połowie miesiąca.

Wspomniane odsetki zwłoki (kary) przy wpłacaniu zaległości do kasy zostaną najpierw pokryte, niż same zaległości lub łącznie z niemi (art. 278.).

Odsetki te nie mogą być odpisywane z wyjątkiem wypadków, gdy zaległości, od których należą się, okażą się nieściągalne, lub gdyby je obliczono nieprawidłowo (art. 279.).

Gdyby to wezwanie pozostało bez skutku natenczas przystąpi c. i k. Komenda obwodowa do ściągnięcia tychże podatków na konto mieszkańców gminy względnie osady przez tutejszego egzekutora podatków przy asystencyi c. i k. Żandarmeryi.

Za ścisłe wykonanie tegoż polecenia czyni c. i k. Komenda obwodowa **osobiście** odpowiedzialnymi Panów Wójtów, do których po myśli artykułu 289. powyższych ustaw należy wykonanie wszelkiego rodzaju egzekucyi oraz nadzór nad należytem wykonaniem wszelkiego rodzaju świadczeń na rzecz Skarbu Państwa.

B.

O ulgach podatkowych z powodu strat spowodowanych wypadkami wojennymi.

Ponieważ niektóre osady i wsi w tutejszym powiecie wskutek wydarzeń wojennych ucierpiały (domy zostały spalone, grunta poniszczone i t. p.) przeto c. i k. Generalne Gubernatorstwo wojskowe, mając na oku dobro ludności tutejszej, postanowiło przyjść tejże w pomoc i zezwoliło reskryptem z grudnia 1915. E. Nr. 10300. na zupełne względnie częściowe odpisanie powyżej wspomnianych podatków.

Celem ustalenia wysokości szkód ustanowioną została w tutejszym okręgu komisya, składająca się z 5 członków tutejszego ratunkowego komitetu obywatelskiego, której przewodniczącym jest tutejszy referent Skarbu.

Prace swe rozpocznie ta komisya w drugiej połowie miesiąca maja.

Wszelkie zgłoszenia i prośby można będzie przeto wnosić do tejże komisyi przez c. i k. Komendę obwodową w Puławach.

Wreszcie zaznacza się, że po myśli art. 290. ustawy o podatku gruntowym i podymnym, wolno wnosić prośby o zezwolenie na spłacenie podatku gruntowego i podymnego w ratach miesięcznych.

Prośby te należy wnosić kumulatywnie, t. j. dla całej osady lub miejscowości, do c. i k. Komendy obwodowej w Puławach.

O ile zajdą uwzględnienia godne powody, prośby te uwzględnione zostaną.

86.

Zwolnienie od służby w oddziałach robotników cywilnych.

W celu jednolitego załatwiania podań o zwolnienie od służby w oddziałach robotników cywilnych wydało wojskowe Jenerał-Gubernatorstwo następujące rozporządzenie:

»Tej Komendzie obwodowej przysługuje prawo rozstrzygania podań o zwolnienie od służby w oddziałach robotników cywilnych, w której obwodzie mieszka i jest zapisany robotnik powołany lub mający być powołany do oddziału, przyczem jest rzeczą zupełnie obojętną, czy chodzi o chwilowe lub o stałe zwolnienie od służby. Uprawnieni do wnoszenia podań o zwolnienie od służby są albo utrzymujący rodzinę, albo ci, którzy mają źródło utrzymania się w zarobku reklamowanego członka rodziny«.

Komenda obwodowa poświadczać będzie piśmiennie wniesione podania o zwolnienie od służby w oddziałach robotników cywilnych.

Wójtowie gmin są obowiązani powyższe zarządzenia podać do wiadomości ogółowi jak najszerzej, nadto mają przedkładać do rozstrzygnięcia Komendzie obwodowej podania wniesione przez osoby zamieszkałe w gminie, a o ile przy tem te podania dotyczą osób przynależnych do odnośnej gminy, mają się wójtowie oświadczyć, czy podanie odpowiada warunkom rozporządzenia c. i k. Komendy obwodowej z dnia 15. kwietnia 1916, E. Nr. 5859.

Zaznacza się z naciskiem, że wójtowie i sołtysi są osobiście odpowiedzialni za zgodność z prawdą przedłożonych poświadczeń.

87.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z 3. kwietnia 1916,

dotyczące robót przy uprawie pól i przy żniwach.

Mocą uprawnień Najwyższej władzy cywilnej i wojskowej, przeniesionych na Mnie rozkazem Najwyższego Dowództwa, zarządzam dla obszarów Polski, podlegających administracyi wojskowej austryacko-węgierskiej (obszar okupowany), co następuje:

Artykuł I.

Przymus gospodarstwa rolnego.

Kto rozporządza gruntem rolnym, winien ten grunt należycie uprawić i dbać o racyonalne zużytkowanie zbioru.

Artykuł II.

Komisye gospodarskie.

§ 1.

Cel i uprawnienia.

Dla zapewnienia rychłego i celowego wykonania robót polnych ustanawia się komisye gospodarskie.

Obowiązkiem ich jest:

1) stwierdzić ilość istniejących środków do prowadzenia gospodarstwa i sił roboczych i ustalić niepokryte zapotrzebowanie tychże;

2) dostarczyć sił roboczych i środków do prowadzenia gospodarstwa dla tych gruntów, które nie mogą być zagospodarowane własnemi siłami przedsiębiorstwa, do którego należą;

3) zabezpieczyć gospodarstwo rolne na gruntach opuszczonych lub nie zagospodarowanych.

Urząd członka komisyi gospodarskiej jest honorowym i nie można się od niego uwolnić.

§ 2.

Skład komisyi.

Dla każdej gminy ustanawia się z reguły jedną komisyę gospodarską. Komendant obwodu może połączyć kilka gmin w jednej komisyi.

Każda komisya składa się z pięciu do siedmiu członków, zamieszkałych w jej obszarze urzędowym.

Komendant obwodu mianuje członków komisyi, a na ich wniosek, przewodniczącego.

O ustąpieniu członka winna komisya natychmiast donieść Komendantowi obwodu, celem zamianowania innego członka.

Komendant obwodu nadzoruje czynności komisyi gospodarskich, może rozwiązać komisye, które nie dopełniają swych obowiązków, składać z urzędu członków komisyi i zastępować ich innymi. Przeciw takim zarządzeniom Komendanta obwodu niema odwołania

§ 3.

Uchwały.

Komisyę gospodarską zwołuje przewodniczący w miarę potrzeby; do powzięcia uchwały potrzebna jest obecność więcej niż połowy członków. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów.

Jeżeli się takiej większości nie osięgnie, lub w razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący.

Uchwały wciąga się do protokołu, odpis protokołu przedkłada się Komendantowi obwodu.

Jeżeli nie można zwołać komisyi na czas, winien przewodniczący wydać w nagłych wypadkach potrzebne zarządzenia i donieść o tem komisyi na następnem posiedzeniu.

Artykuł III.

Gospodarstwo rolne.

§ 4.

Wzajemna pomoc w gminie.

Zapotrzebowanie rolniczych sił roboczych należy przedewszystkiem pokryć dobrowolną pomocą.

O ile to nie jest możliwem, winna komisya gospodarska przydzielić potrzebne siły robocze. Wszystkie osoby płci męskiej lub żeńskiej osiadłe w gminie, muszą na zarządzenie komisyi gospodarskiej wykonywać roboty polne w gminie.

Uwolnieni od tego obowiązku są:

1) duszpasterze, lekarze, akuszerki i osoby pozostające w służbie publicznej lub zajęte przy pielęgnowaniu chorych;

2) osoby, które z powodu swego stanu zdrowia nie nadają się do robót rolnych, o które chodzi;

3) samoistni gospodarze i ich służba, o ile zatrudnieni są we własnem gospodarstwie robotami tego samego rodzaju;

4) posiadacze rolnych, przemysłowych lub innych przedsiębiorstw oraz ich pomocnicy, o ile są niezbędni do utrzymania w ruchu przedsiębiorstwa.

§ 5.

Siły pociągowe, maszyny i narzędzia.

Komisya gospodarska rozstrzyga, jakie siły pociągowe, maszyny lub narzędzia są zbędne w danem przedsiębiorstwie gospodarskiem i może zarządzić, aby użyczono tychże innemu przedsiębiorstwu w tejsamej gminie, które potrzebuje ich pomocy.

§ 6.

Pomoc między różnemi gminami.

Komendant obwodu może zarządzić, aby zbędnych w jednej gminie sił roboczych lub pociągowych, maszyn i narzędzi użyczono potrzebującym ich pomocy przedsiębiorstwom z innej gminy.

§ 7.

Wynagrodzenie.

Robocizny i dostarczenie sił pociągowych, maszyn i narzędzi są z reguły bezpłatne Osobom, które żyją z zarobku dziennego lub tygodniowego, lub których utrzymanie zawisłe jest od zarobku, przysługuje zapłata, którą wyznacza Komendant obwodu. Komendant obwodu oznacza także wynagrodzenie, które należy wypłacić w wypadkach godnych uwzględnienia za dostarczenie sił pociągowych, maszyn i narzędzi.

Osoby, które mają roszczenie do zapłaty i inwentarze żywe i martwe, za których dostarczenie należy się wynagrodzenie, winny być użyte w miarę możności na takich posiadłościach, których właściciele, posiadacze lub użytkujący rozporządzają środkami na wypłatę robocizny lub wynagrodzenia.

§ 8.

Zarząd przymusowy.

Grunta opuszczone oddaje komisya gospodarska osobom godnym zaufania (zarządcom przymusowym) w celu uprawy i użytkowania. Zarządcami przymusowymi mogą być także gminy lub inne korporacye. Większe obszary, których w ten sposób nie można zużytkować, bierze Komenda obwodowa w zarząd przymusowy na rachunek c. i k. Zarządu wojskowego.

Zarząd przymusowy kończy się z chwilą zebrania plonów. Zarządcom przymusowym przypada pełny dochód z gruntu; ponoszą jednak wszystkie wydatki połączone z gospodarstwem rolnem.

Grunta nie uprawione jeszcze 15. kwietnia 1916, jeżeli nie zabezpieczono ich racyonalnej późniejszej uprawy, mogą być uprawione przez Komendę obwodową na rachunek właściciela, lub oddane w zarząd przymusowy odnośnie do postanowień tego paragrafu.

§ 9.

Obowiązki wobec posiadaczy gruntu.

Jeżeli osoba, której przysługuje prawo dysponowania opuszczonym gruntem (posiadacz) powróci w czasie istnienia zarządu przymusowego (§ 8) winien zarządca przymusowy dostarczyć mu ze zbiorów gruntu plonów w naturze, w ilości niezbędnej do wyżywienia się aż do przyszłorocznych żniw. Posiadacz gruntu natomiast obowiązany jest współpracować w przedsiębiorstwie rolnem; wynagrodzenie za to przysługuje mu tylko o tyle, o ileby inaczej jego utrzymanie było zagrożone.

Obowiązek wyżywienia rozciąga się — o ile wydatność gruntu starczy — także na niezaopatrzonych członków rodziny posiadacza; ci ostatni obowiązani są również do współpracownictwa, o ile są zdolni do pracy.

O roszczeniach, wynikających z przepisów tego paragrafu, rozstrzyga Komendant obwodu po wysłuchaniu komisyi gospodarskiej; przeciw takim rozstrzygnięciom niema odwołania.

Artykuł IV.

Postanowienia wykonawcze i końcowe.

§ 10.

Sprawozdania z działalności komisyi.

Każda komisya gospodarska winna przedłożyć Komendzie obwodowej do 10. czerwca tabelaryczne zestawienie zużytkowania gruntów w każdej gminie, nadto 1. i 15. każdego miesiąca sprawozdanie o stanie uprawy i zasiewów, zaś w czasie żniw o zbiorach.

Formularze tabeli i sprawozdań ustala Generał-Gubernatorstwo.

§ 11.

Postanowienia karne.

Kto nie wypełnia oznaczonych w § 1. obowiązków co do swych gruntów, traci na bieżący okres gospodarski prawo używania gruntów, całkiem nieuprawionych lub niedostatecznie uprawionych, i plonów z nich. Jeżeli niemożność należytej uprawy nie zostanie udowodniona, będzie nadto, stosownie do wielkości gruntu, nałożona grzywna do dwudziestu tysięcy koron lub areszt do jednego roku.

Każde inne przekroczenie tego rozporządzenia lub zarządzenia, wydanego na jego podstawie, tudzież zaniedbywanie obowiązków członka komisyi gospodarskiej, karane będzie grzywną do tysiąca koron, w razie zaś niemożności ściągnięcia grzywny aresztem do trzech miesięcy.

Osobom, pobierającym zasiłki z funduszu c. i k. Zarządu wojskowego, mogą być te zasiłki odebrane, jeżeli się wzbraniają użyczyć dobrowolnej lub przepisanej pomocy według §§ 4—6.

Odsiedzenie kary aresztu może być odroczone aż do ukończenia pewnych robót rolnych albo zbiorów.

Rozstrzygnięcia, zarządzenia i orzeczenia karne na podstawie tego paragrafu wydaje Komenda obwodowa.

§ 12.

Wejście w życie.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Arcyksiążę Fryderyk, marszałek polny, w. r.

88.

Wykaz publicznych i prywatnych szkół ludowych w obwodzie puławskim.

L. p.	Gmina	Miejscowość	Liczba sił nauczycielskich	Szkoła publiczna	Szkoła prywatna	Liczba uczęszczających dzieci
1.	Celejów	Bartłomiejowice	1	—	1	60
2.	»	Celejów	1	—	1	39
3.	»	Grabówka	1	—	1	42
4.	»	Karmanowice	1	—	1	55
5.	»	Klementowice	1	1	—	90
6.	»	»	1	—	1	41
7.	»	Rąblów	1	—	1	45
8.	»	Wierzchoniów	1	—	1	43
9.	»	Wylągi	1	—	1	52
10.	Drzewce	Antopol	1	—	1	39
11.	»	Drzewce	1	—	1	38
12.	»	Nałęczów	2	—	2	102
13.	»	Wąwolnica	1	1	—	105
14.	»	»	1	—	1	35
15.	Garbów	Bogucin	1	—	1	41
16.	»	Garbów	1	1	—	66
17.	»	Garbów folwark	1	—	1	60
18.	»	Garbów cukrownia . .	1	—	1	46
19.	»	Piotrowice	1	—	1	40
20.	Gołąb	Gołąb	2	1	—	140
21.	Godów	Wronów	1	1	—	51
22.	Irena	Bobrowniki	1	1	—	67
23.	»	»	1	—	1	48
24.	»	Irena	2	1	—	152
25.	Kamień	Braciejowice	1	1	—	67
26.	»	Kamień	1	1	—	76
27.	»	Kopanina	1	1	—	61
28.	»	Zakrzów	1	1	—	88
29.	Kazimierz	Kazimierz	2	1	—	151
30.	»	»	1	—	1	48
31.	Karczmiska	Karczmiska	1	1	—	90
32.	»	Niezabitów	1	1	—	64
33.	»	»	1	—	1	42
34.	»	Skowieszynek	1	—	1	39
35.	»	Zaborze	1	1	—	64
36.	Końskowola	Końskowola	2	1	—	166
37.	Kurów	Kurów	2	1	—	134
38.	»	»	2	—	1	140

L. p.	Gmina	Miejscowość	Liczba sił nauczycielskich	Szkoła publiczna	Szkoła prywatna	Liczba uczęszczających dzieci
39.	Markuszów	Góry	1	1	—	56
40.	»	Kłoda	1	1	—	64
41.	»	Łany	1	1	—	43
42.	»	Markuszów	1	1	—	67
43.	Opole	Kaliszany	1	1	—	52
44.	»	Opole	2	1	—	135
45.	Puławy miasto	Puławy miasto	5	1	—	404
46.	Puławy wieś	Młynki	1	—	1	36
47.	»	Pożóg stary	1	—	1	54
48.	»	Pożóg nowy	1	—	1	45
49.	»	Skowieszyn	1	—	1	37
50.	»	Starawieś	1	—	1	43
51.	»	Włostowice	2	1	—	137
52.	»	»	1	—	1	54
53.	Szczekarków	Szczekarków	1	—	1	49
54.	»	Zagłoba	1	—	1	52
55.	Wola czołnowska	Baranów	1	1	—	85
56.	»	Pogonów	1	1	—	57
57.	Żyrzyn	Osiny	1	—	1	48
58.	»	Żyrzyn	1	1	—	77

89.

Ogłoszenie.

Z ważnością od 1. marca 1916 wprowadza się dla ruchu osobowego i pakunkowego na otworzonych liniach c. k. kolei wojskowych

taryfę dla przewozu osób, psów i pakunków podróżnych.

Taryfa ta stosuje się do następujących linii c. k. kolei wojskowych z zastrzeżeniem każdoczesnego odwołania:

Granica We. E.—Dęblin (wsch.-dw.)—Lublin—Chełm
Granica W. W. E.—Ząbkowice (Sombkowice)
Kazimierz We. E.—Sosnowice (Sosnowice) We. E.
Strzemieszyce We. E.—Gołonóg We. E.—Dąbrowa (Dombrowa) We. E.
Kielce gł. dw.—Częstochowa (Tchenstochau) dw. osob.
Skarzysko – Tomaszów (Tomaschow)
Skarzysko—Nadbrzezie (c. k. kolej państw.)
Lublin—Lubartów
Lublin—Rozwadów (c. k. kolej państw.)

C. k. linie kolei wojskowych na wschód od Chełmu nie są jeszcze dla osób cywilnych i ruchu pakunkowego otwarte.

Za osoby cywilne i pakunki, które za osobnem pozwoleniem przynależnych władz wojskowych wyjątkowo na nieotworzonych liniach dla ruchu cywilnego zostają przewożone, opłaca się za przejechaną przestrzeń przypadającą należytość według od 1. marca obowiązującej osobowej i pakunkowej taryfy.

Wydawanie kart jazdy dopuszczalne jest za przedłożeniem następujących dowodów:

a) do jazdy wewnętrznej obszaru okupowanego »Karta tożsamości osoby« (Identitätskarte) (§ 2. Rozporządzenia Komendanta Armii z 16. lutego 1915 Nr. 2. V.-Bl.).

b) do jazdy z krajów okupowanych po za granicę (i odwrotnie) wymagana według § 4. Rozporządzenia Komendanta Armii z 16. lutego 1915 Nr. 2. V.-Bl.

Karta podróży (Reisepass).

Ta karta podróży (Reisepass) dla osób, które do krajów okupowanych jadą, musi być przez Ministerstwo wojny lub Najwyższą Komendę Armii (Quartiermeister-Abteilung des A.-O.-K.) wizowaną, dla osób zaś, które z krajów okupowanych wyjeżdżają przez odnośną Komendę obwodową (Kreiskommando) wystawiona.

Jazda odbywa się pociągami uwidocznionymi na planie jazdy. Zarząd może każdego czasu powziąć zmianę planu jazdy i wstrzymać wysyłanie pociągów.

Informacye co do połączeń stacyjnych, w których wprost odbywa się załatwienie stron, jakoteż jazdy, ceny przewozu osób, pakunków i psów, zasięgnąć można z rozwieszonych po stacyach tabel cen, jak również z wydanego do wywieszenia »Zawiadomienia Publiczności«. — Taryfa znajduje się na stacyach i jest do przeglądnięcia; oprócz tego jest do nabycia po cenie 1 K. za pośrednictwem c. i k. stacyi kolei wojskowych lub Centrali ruchu towarowego w Krakowie i Piotrkowie, jak również przez Centralne miejsce sprzedaży taryf Wiedeń I. Biberstrasse 16. i przez Centralne biura sprzedaży taryf węg. kolei — Budapest VI. Akademia utcza 3.

Tym sposobem ogłoszenie o przewozie osób i pakunków z października 1915 zostaje zniesione.

90.

Streszczenie
taryfy dla przewozu osób, psów i pakunków.

I. Ogólne postanowienia.

Obowiązku przewożenia osób i pakunków podróżnych nie ma.

Za osobiste bezpieczeństwo podróżnych, za połączenia kolejowe, oraz osiągnięcie celu podróży, kolej nie odpowiada (§ 1. Taryfa osobowa).

II. Przewożenie podróżnych.

Osoby, które nie stosują się do zarządzeń służby kolejowej lub przeciwko tymże zarządzeniom wykraczają, bez zwrotu kwoty zapłaconej jazdy i pakunków będą od dalszej jazdy wyłączone. Sprzedawanie towarów w pociągu, noszenie nie należycie ochronionych szpilek od kapeluszy oraz plucie w wagonie jest wzbronione (§ 4. P. T.).

Dzieci do czwartego roku życia jadą bez opłaty (o ile nie zostały osobno dla nich miejsca zamówione). Dzieci od czwartego do dziesiątego roku życia i młodsze, dla których miejsca w pociągu zostały zamówione, przewozi się za opłatą połowy ceny jazdy.

Z jednym podróżnym jechać może bez opłaty tylko dwoje dzieci poniżej lat czterech.

Karty jazdy mają ważność dwóch dni, przyczem pierwszy dzień ma ważność stemplowań, w drugim o północy kończy się ważność karty jazdy.

Przerywanie jazdy nie jest dozwolone (§ 6. P. T. i § 16. P. T.).

Kartę jazdy należy na każde zażądanie pokazać, a po ukończeniu jazdy zwrócić.

Osoba, która nie posiada żadnej lub nieważną kartę jazdy (pociąg, dzień, gatunek pociągu, klasa jazdy) ma zapłacić za przejechaną przestrzeń jazdy pociągu, **poczwórną cenę jazdy, najmniej jednakże kwotę dwudziestu koron.**

Kto nie przymuszony do tego, zgłasza u kasyera lub prowadzącego pociąg **niemożność kupienia biletu, dopłaca do taryfowej ceny kwotę dwóch Koron.**

Osoba, która zamiar dalszej jazdy poza stacyę, na którą opiewa bilet kolejowy lub

przejście do wyższej klasy, albo też zmianę gatunku pociągu, w odpowiednim czasie przy okienku zgłasza, płaci 40 h. do taryfowej dopłaty należytości jazdy.

Kto bez zamiaru jazdy, zabiera miejsce w wagonie przygotowanym do odjazdu płaci 6 koron kary (§ 9. P. T.).

Kto spóźni się na pociąg, nie ma prawa żądać zwrotu zapłaconej jazdy.

Spóźnienia pociągu oraz wypadnięcie z pociągu nie uzasadnia pretensyi o odszkodowanie (§ 17. P. T.).

Zwierząt nie wolno zabierać do pociągów osobowych. Wyjątek stanowią malutkie pieski (Schosshunde), które opatrzone w kagańce mogą być zabrane do przedziału za zgodą współpodróżujących.

Należytość za wszystkie pociągami kolejowymi przewożone psy (także małe pieski w przedziałach osobowych wagonów) trzeba uiścić przed rozpoczęciem jazdy według dawniejszej taryfowej dodatkowej opłaty.

Lekko przenośne przedmioty (ręczne pakunki) mogą być umieszczone w osobowych wagonach, tylko pod albo nad miejscem przeznaczonem do siedzenia, o ile przewożenie tychże nie sprzeciwia się cłowym, podatkowym lub policyjnym przepisom.

Środków żywności, z wyjątkiem zapasu potrzebnego na czas jazdy nie wolno zabierać z sobą pod zagrożeniem konfiskaty (§ 19. P. T.).

Wzbronione jest zabieranie ze sobą broni, amunicyi, materyałów lekko zapalnych jakoteż materyałów gryzących lub nieprzyjemnej woni.

Wykraczający przeciwko ostatnim dwom przepisom ponoszą stąd powstałą szkodę; **oprócz tego za każdy kilogram** wiezionego zabronionego przedmiotu, wyznaczoną jest kwota **20 K** na rzecz kolei, przyczem dany **przedmiot ulegnie konfiskacie.**

III. Przewożenie pakunków.

Przedmioty potrzebne do podróży będą przyjmowane jako pakunki podróżne tylko w ogólnej wadze do 70 kg.

Kto przedmioty niekonieczne do podróży lub środki żywności jako pakunki podróżne nadaje, płaci 20 K na rzecz kolei, środki żywności ulegną oprócz tego konfiskacie.

Przedmioty do podróży muszą być zapakowane w kufry, kosze, podróżne torebki, ręczne skrzynki i t. d., jak również pewnie i trwale opakowane (§ 21. i 22. P. T.).

Wydawanie pakunków podróżnych uskutecznia się po zwrocie przy nadaniu wystawionego kwitu pakunkowego.

Jeżeli pakunki nie zostaną podjęte w przeciągu 12 godzin po przyjściu pociągu, zostanie wymierzona odpowiednia taryfowa opłata składowa.

Prawo podjęcia nadanego pakunku ustaje po 8 dniach po nadejściu tegoż do miejsca przeznaczenia (§ 25. P. T.).

Kolej nie odpowiada za przesyłkę pakunku w ściśle określonym czasie, jakoteż za stratę lub zepsucie się tegoż.

91.

C. i k. Kolej wojskowa północna — stacya zbiorcza przedmiotów znalezionych.

Z. T. L. Nr. 108.060.

C. i k. Kolej wojskowa północna przystąpiła do stacyi dla wymiany nadliczbowych przesylek i pakunków oraz przedmiotów znalezionych, znajdującej się w Wiedniu, Westbahnhof (dworzec zachodni).

Jako miejsce zbioru przedmiotów znalezionych oznaczoną została stacya kolei wojskowej w Radomiu, a zatem z wszelkiemi reklamacyami dotyczącemi przedmiotów znalezionych względnie zgubionych, należy zwracać się do Komendy c. i k. Kolei wojskowej północnej w Radomiu.

M. G. G. VI. Nr. 10098/1/16.

92.

Połączenie automobilowe Lublin—Zamość.

Regulamin ruchu.

§ 1.

Z dniem 10. kwietnia 1916 otwarty został regularny ruch automobilowy pomiędzy Lublinem i Zamościem z odjazdem z Lublina we wszystkich dniach parzystych miesiąca, zaś z Zamościa we wszystkich dniach nieparzystych miesiąca.

W miesiącach liczących 31 dni, dnia 31 jazda miejsca mieć nie będzie.

To połączenie automobilowe przeznaczone jest w pierwszym rzędzie dla osób wojskowych, w miarę jednak wolnych miejsc mogą z niego korzystać i osoby cywilne w przedziale II klasy, pod warunkiem, że zaopatrzone będą w przepisane dokumenta podróżne. Należytość za jazdę musi być przez każdego pasażera bez wyjątku uiszczoną. Każdy podróżny ma prawo zabrania ze sobą 10 kg. pakunku. Przy wadze ponad 10 kg za każdy pojedynczy pakunek do 20 kg należy opłacać ustanowioną osobną opłatę. Każda jednostka będzie za całość liczoną. Najwyższa dozwolona waga pakunku wynosi 50 kg. Żadne dokumenta nie dają prawa do zniżek.

Plan podróży i tabela cen za jazdę.

Cena jazdy za każdą część przestrzeni				tam	STACYE	Z powrotem	Cena jazdy za każdą część przestrzeni			
Km.	Wojsk. K	Cyw. K	20 pakiet K				Wojsk. K	Cyw. K	20 pakiet K	Km.
				7·25 przed poł.	odjazd ZAMOŚĆ Urząd pocztowy przyjazd	1·00′				
13	0·80	3·—	1·—	8·05′	prz. STARY ZAMOŚĆ (wedle potrzeby) odj.	12·20′	0·80	3·—	1·—	13
				8·10′	odj. STARY ZAMOŚĆ prz.	12·15′				
8	0·60	2·—	0·50	8·35′	prz. IZBICA Posterunek Żandarmeryi odj.	11·50′	0·60	2·—	0·50	8
				8·45′	odj. IZBICA prz.	11·40′				
11	0·70	2·50	1·—	9·25′	prz. KRASNOSTAW Urząd pocztowy odj.	11·00′	0·70	2·50	1·—	11
				9·35′	odj. KRASNOSTAW prz.	10·50′				
19	1·30	4·20	2·—	10·45′	prz. FAJSŁAWICE (wedle potrzeby) odj.	9·40′	1·30	4·20	2·—	19
				10·50′	odj. FAJSŁAWICE prz.	9·35′				
9	0·60	2·—	0·50	11·15′	prz. PIASKI Posterunek Żandarmeryi odj.	9·10′	0.60	2·—	0·50	9
				11·25′	odj. PIASKI prz	9·00′				
8	0·60	2·—	0·50	11·50′	prz. WIERZCHOWISKA (wedle potrzeby) odj.	8·35′	0·60	2·—	0·50	8
				11·55′	odj. WIERZCHOWISKA prz.	8·30′				
16	1·10	3·50	1·50	1·00′	prz. LUBLIN Urząd pocztowy. odj.	7·25′ przed poł.	1·10	3·50	1·50	16

§ 2.

Tylko przyzwoicie i czysto ubrane osoby, wolne od chorób zakaźnych i od pasożytów mogą być do podróży dopuszczane.

§ 3.

Podróż automobilowa odbywa się na ryzyko i niebezpieczeństwo pasażera, a już przez kupno biletu jazdy poddaje się pasażer powyższemu rygorowi.

§ 4.

Za należytą i przepisową jazdę odpowiada w pierwszym rzędzie przydzielony jako konduktor (urzędnik pocztowy) podoficer, w drugim rzędzie szofer.

Zarządzeń tych organów należy bezwarunkowo słuchać, w wypadkach zaś niestosowania się do tych zarządzeń jest podoficer uprawniony pasażera wykluczyć od dalszej jazdy, bez prawa tegoż do zwrotu kwoty zapłaconej za bilet jazdy.

§ 5.

Przeciążenie wozów jest zakazane.

§ 6.

Czysty zysk uzyskany z należytości za jazdę po strąceniu wydatków administracyjnych przeznaczonym zostanie na cele dobroczynne.

93.

Wezwanie do podniesienia hodowli drobiu.

Szczęśliwie upłynął rok 1915. Obecnie rola jest uprawiona, ozime zasiewy wróżą jak najlepsze zbiory, tak że nie ma obawy braku chleba.

Ponieważ stan bydła jest coraz mniejszy, więc zmuszeni jesteśmy ograniczyć używanie mięsa.

Jednak należy rozszerzyć hodowlę drobiu do możliwie największych granic, aby zapas mięsa, którego obecnie brak odczuwamy, uzupełnić i ludności wieśniaczej dać zarobek.

Sama hodowla nie napotyka trudności, ponieważ nie brakuje nasion traw i koniczyn. Koniecznie jednak należy zwrócić baczną uwagę na wyląg drobiu i otoczyć chów tegoż szczególnem staraniem, zwłaszcza, że zań stosunkowo bardzo wysokie osiągnąć można ceny.

C. K. Z. W. zamierza zorganizować handel drobiem w ten sposób, by cały zysk ze sprzedaży wpływał wprost do kieszeni hodowcy.

Nadto zaleca się usilnie hodowlę królików.

94.

Zbieranie śmietanki.

Ze względu na konieczność oszczędzania wszystkich źródeł tłuszczu, zabrania się ogólnie sprzedaży śmietanki; zbieranie śmietanki dozwolone jest tylko do przerabiania na masło.

Z dniem pojawienia się tego ogłoszenia w dzienniku urzędowym c. i k. Komendy obwodowej jest podawanie (sprzedaż) kawy ze śmietanką w kawiarniach (cukierniach) zabronione.

95.

Zbieranie pokrzyw.

Gminy mają zwrócić uwagę ludności na to, że przed 1. sierpnia nie wolno nigdzie pokrzyw ścinać. Zbieranie pokrzyw jest najostrzej zabronione. W sierpniu należy pokrzywy

nizko przy ziemi ściąć sierpem lub kosą — ogołocić z liści i w ten sposób uzyskane badyle dobrze wysuszyć.

C. i k. Komenda obwodowa płaci za 100 kg. pięknie wysuszonych badyli pokrzyw 1 koronę.

96.

Ubezpieczenie od gradu.

C. i k. Generalne Gubernatorstwo wojskowe zezwoliło rozporządzeniem z dnia 31. marca 1916, Nr. 17011 Towarzystwu wzajemnych ubezpieczeń od gradu »Ceres« w Warszawie na rozpoczęcie działalności na okupowanym obszarze austro-węgierskim.

Do prowadzenia agend podczas sezonu gradowego na tutejszym obszarze powołaną będzie osobna sekcya centrali warszawskiej z siedzibą w Lublinie.

Do zastępowania centrali na tutejszym obszarze są upoważnieni pp. Jan Tomorowicz, Franciszek Chądzyński, Witold Garczyński, Stefan Piechowski i Władysław Tarnowski.

97.

Ubezpieczenie na życie w krajach okupowanych.

Towarzystwo Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie uzyskało zezwolenie do rozszerzenia swych agend ubezpieczenia na życie na kraje okupowane i w Lublinie otworzy swoją filię.

98.

Użycie broni przez organa straży pogranicznej.

Jeden z mieszkańców kraju okupowanego nie usłuchał w pewnem miejscu na granicy rozkazu żandarma do zatrzymania się i został skutkiem tego tak ciężko postrzelony, że z rany umarł.

Wzywa się Księży, Proboszczów i Wójtów, aby wypadek ten podali do publicznej wiadomości. Celem zapobieżenia podobnym wypadkom na przyszłość, należy ludność pouczyć, że organom straży pogranicznej trzeba być posłusznym, gdyż mają one prawo zrobić użytek z broni, jeśli się nie uczyni zadość ich wezwaniu.

99.

M. G. G. I. Nr. 17796.

Nieszczęśliwy wypadek wskutek eksplozyi granatu.

Z okazyi nieszczęśliwego wypadku jaki się w ostatnim czasie zdarzył wskutek nieostrożnego obchodzenia się ze znalezionym pociskiem działowym, skutkiem którego 3 osoby straciło życie, wiele zaś doznało ciężkich ran, poleca się Naczelnikom gmin ponownie ostrzedz ludność przed niebezpieczeństwem grożącem, w razie dotykania znalezionych pocisków działowych.

100.

1000 Koron nagrody!

Dnia 28. kwietnia 1916 r. około godziny 7. po południu napadli podczas nieobecności proboszcza Piotra Cienia trzej dotychczas niewyśledzeni bandyci, z których jeden uzbrojony był w rewolwer, na służbę zebraną w plebanii w Kalinie Wielkiej, obwód miechowski, i grożąc w razie oporu zastrzeleniem, zrabowali z zamkniętego biurka kwotę 1370 rubli, składającą się z 4—6 banknotów po 100 rubli, oraz z banknotów po 25, 10, 5 i 3 ruble. Następnie zabrali kwotę 240 do 260 Koron, składającą się z 2 banknotów po 100 i z 2 do 3 banknotów po 20 Koron.

Prócz tego zrabowali oni pieniądze kościelne w kwocie 250 rubli, złożone z 10, 5 i 3 rublowych banknotów.

Dokonawszy rabunku, rozkazali bandyci wejść służbie do piwnicy, ustawili na drzwiach piwnicy stół i uprzedziwszy, że jeden z nich tak długo będzie stał na straży, aż inni bandyci ujdą w bezpieczne miejsce — uciekli.

Rysopisy sprawców są następujące:

1) Bandyta, podający się za Akulskiego lub Okulskiego z Jędrzejowa, ma lat około 30-stu; jest wzrostu około 167 cm. wysmukły, z długimi, ciemno-brunatnymi włosami, zaczesanymi na lewo; ma brodę ciemno-brunatną, rzadką, niepielęgnowaną; opalony, ma twarz pociągłą, o prostym nosie i małych ustach.

Chód jego uderzająco powolny, sposób trzymania się prosty; mówi językiem polskim pomału, z litewskim akcentem. Ubrany był w krótkie, ciemne palto, czarne, sznurowane trzewiki, ciemne spodnie, białą koszulę robotniczą ze stojącym kołnierzem i szarą, polską czapkę.

2) Bandyta, nazwany przez pierwszego Julkiem, ma lat 25 do 30-stu, jest wzrostu średniego, przysadkowaty; miał krótkie, brunatno-kasztanowate włosy i jasno-brunatną brodę; ma zdrowe, rumiane, owalne oblicze, mały, szeroki nos, piwne oczy, ciemno-blond brwi, prędki chód; trzyma się prosto, mówi doskonale po polsku, z nieco miejskim akcentem; ubrany był w krótki, ciemny, zimowy płaszcz, ciemny surdut, sznurowane trzewiki i ciemny kapelusz.

3) Bandyta, nazywany przez poprzedniego Kostkiem, jest średniego wzrostu, przysadkowaty, o włosach brunatnych, bez zarostu, lat około 22. Twarz ma pociągłą, ze zdrowym rumieńcem, siwe oczy, ciemno-blond brwi i mały nos; chodzi szybko, trzyma się prosto, mówi doskonale po polsku, z nieco miejskim akcentem. Ubrany był w krótki, ciemny, zimowy płaszcz, ciemny ubiór, trzewiki sznurowane i ciemny kapelusz.

Obaj ostatni mieli na sobie robotnicze koszule, z niskim, białym kołnierzem i prawdopodobnie należeli do klasy robotniczej.

Dotychczasowe poszukiwania za sprawcami napadu w okolicy czynu, pozostały bez rezultatu.

Za pochwycenie bandytów ustanowiono nagrodę 1000 koron.

Każdy zaś, kto poczyni zeznania, mogące prowadzić do wykrycia i aresztowania rabusiów — otrzyma nagrodę 500 K.

101.

List gończy.

Józef Filipek, murarz z Bobrownik w gminie Irena, syn Jana i Maryi Wędzynek, około 44 lat liczący, średniego wzrostu, o pociągłej twarzy i ostrym nosie, a jasnych oczach, czarnych włosach i z małą czarną bródką — skazany wyrokiem c. i k. sądu wojskowego

w Puławach w dniu 24/3. b. r. za zbrodnię wymuszenia na karę 11-miesięcznego obostrzonego więzienia, umknął dnia 21/4. b. r. z tutejszego więzienia.

Wszelkie wiadomości lub wskazówki, które mogą posłużyć do wyśledzenia zbiegłego zbrodniarza, podać należy najbliższemu posterunkowi żandarmeryi, względnie wyżej wymienionemu sądowi.

102.

Wyrok śmierci.

C. i k. Sąd doraźny w Puławach w dniu 28. kwietnia 1916 r. skazał na karę śmierci przez powieszenie Bolesława Sikorę, ślusarza z Pożoga za zbrodnię morderstwa, połączonego z rabunkiem, popełnioną dnia 8. marca 1916 w lesie między Sadurkami i Maskami na osobie Chaima Lottersteina i Noego Lottersteina. Wyrok został wykonany dnia 29. kwietnia o 9. rano.

103.

Wyroki Sądu wojskowego w Puławach.

L. p.	Imię i nazwisko	Czyn karygodny	Kara
1.	Paweł Biernat	zgwałcenie niewiasty	$1^1/_2$ roku ciężkiego więzienia
2.	Hilel Kajman	oszczerstwo	$1^1/_2$ roku ciężkiego więzienia
	Srul Ruttmann		2 lata ciężkiego więzienia
3.	Piotr Komza	oszustwo	6 miesięcy ciężkiego więzienia
4.	Bolesław Sikora	rabunkowe morderstwo	kara śmierci przez powieszenie (wykonana 29/4. 1916)
5.	Bronisław Stępień	posiadanie broni	2 lata więzienia
6.	Jan Szafran	posiadanie broni	2 lata więzienia
7.	Jan Dąbrowski	posiadanie broni	2 lata więzienia

C. i k. Komendant obwodu:

ERNST MIGULA, podpułkownik, w. r.

Kraków. — Druk. W. L. Anczyca i Spółki.